

РЕШЕНИЕ № 114

гр.Перник, 07.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на десети юни две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Е. Иванова

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 263/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

М.С.М. е подал жалба срещу отказ за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие и е наредено отнемането на издаденото вече разрешение образец №3, № РК0335558 за носене на револвер „Смит и уесън“, кал.357М, №СВУ 7493, обективиран в заповед рег. № 308/03.05.2010 г. на началника на Второ районно управление на МВР, гр. Перник. В жалбата се твърди, че искането е за продължаване на срока на издадено разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, а отказът на административния орган е за издаване на разрешение, с каквото искане същият не е бил сезиран. Посочва се също, че има разрешение за носене на оръжие, което е многократно подновявано при същите обстоятелства. По тези съображения се иска отмяната на заповедта като незаконосъобразна.

Ответникът по жалбата - началникът на Второ районно управление на МВР, гр. Перник, изразява становище за неоснователност на жалбата и иска атакуваната заповед да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя вх. № 898/15.02.2010 г., направено по реда на чл. 44, ал. 3 от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ППЗКВВООБ) за издаване на разрешение за носене и съхранение на револвер марка "Смит и Уесън", кал.357М, №СОУ7493. В искането е посочено, че оръжието е за самоотбрана и във връзка с трудовата му дейност, която е свързана с носене на парични суми и ежедневна инкасова дейност. Пред административния орган е представено удостоверение № 26/12.04.2010 г. от "Александрия" ЕООД гр.Перник, в подкрепа на горните твърдения.

Обосновано и законосъобразно административният орган е постановил отказ по направеното от жалбоподателя искане.

Законът за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ) и Правилникът за неговото прилагане не уреждат хипотезата на "продължаване" на срока на вече издадено разрешение за притежаване, употреба и носене на оръжие, поради което не въвежда специални изисквания за случаите, когато лицето, подало искането вече има разрешение за изброените дейности. Това налага извода, че в тези хипотези се спазват процедурата и изискванията, които се прилагат при първоначалното издаване на разрешения за дейностите, предвидени в закона. В подкрепа на изложеното е обстоятелството, че разрешенията за дейностите с огнестрелни оръжия и боеприпаси са обусловени със срок (чл. 7, ал. 1 от ЗКВВООБ, чл. 5, ал. 1 от ППЗКВВООБ), с чието изтичане правата на адресата по тях се погасяват и следователно, ако желае издаване на разрешение за нов срок, последният трябва отново да установи, че отговаря на изискванията на закона и не са налице пречки да му бъде издадено такова (арг. от чл. 5, ал. 6 от ППЗКВВООБ). Разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ регламентира, че разрешения за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия, взривни вещества и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат в случаите на недоказана или отпаднала необходимост. Обосноваването на необходимост от носенето и употреба на оръжие е въведено като елемент на искането за издаване на разрешение и в текста на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ. Анализът на цитираните правни норми налага извода, че основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на необходимост. Тази необходимост следва да бъде установена и в случаите, когато се иска подновяване на срока на вече издадено разрешение, както се посочи по-горе. Още повече, че в подаденото искане не е посочено, че се иска продължаване срока на действие на разрешението за оръжие, а изрично е вписано "моля да ми бъде издадено разрешение за носене и съхранение на" Ето защо решаващия състав не приема изложените мотиви за незаконосъобразност свързани с твърдението, че административният орган се е произнесъл по искане, с което не е бил сезиран.

В разглежданата хипотеза искането на жалбоподателя, направено по реда на чл. 44, ал. 3 от ППЗКВВООБ, пред компетентния по смисъла на чл. 44, ал. 1 от същия Правилник орган, не обосновава необходимост от издаването на такова разрешение.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не е в негова доказателствена тежест да установява необходимостта от носене на оръжие. Доказателствената тежест е на заявителя, който иска продължаване на срока на действие на разрешението. Той следва да докаже, че са налице законовите изисквания за издаване на разрешение, включително и че е налице необходимост от носене и употреба на оръжие. Такива доказателства не са представени пред административния орган, а също така и в съдебния процес. Твърденията в искането пред административния орган, че оръжието е необходимо за самоотбрана и във връзка с осъществяваната трудова дейност не се подкрепят от ангажираните по административната преписка доказателства. Фактът, че жалбоподателят ежедневно извършва инкасова дейност на офисите на фирмата, които се намират на територията на община Перник не е достатъчен, за да се обоснове необходимостта от разрешението и не предполага наличието на реална нужда от носене на оръжие.

След като не са представени доказателства за необходимостта от носене и употреба на оръжие, административният орган правилно е отказал издаването на разрешителното.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и

отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М.С.М.** срещу заповед рег. № 308/03.05.2010 г. на началника на Второ районно управление на МВР, гр. Перник.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/